

MINISTERUL FINANTELOR
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații

str. Gheorghe Lazăr nr. 9B
300081, Timișoara
Fax: +0256 499 332
<https://www.anaf.ro/asistpublic/>

DECIZIE nr. 000/ 2021

privind soluționarea contestației depusă de **societatea X SA din Arad**, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 000/2015 și reînregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. **000/2021**.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată inițial de către reprezentantul legal al societatii X, avocat X , cu adresa FN/2020 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 000/2020, și de către A.J.F.P. Arad – Inspecție Fiscală, cu adresa nr. 000/2021, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 000/2021 cu privire la reluarea procedurii de soluționare a contestației depusă de societatea X SA, având sediul social în comuna X, județul Arad, societate absorbită, la data prezentei X SA, în calitate de societate absorbantă, succesoarea în drepturi și obligații a petentei X SA, reprezentată prin avocatul mandatat la data formulării contestației, CAA X.

Contestația a fost depusă la AJFP Arad - Inspecție Fiscală, fiind înregistrată sub nr. 000/2015.

Contestația a fost formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. 000/2015** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de AJFP Arad – Inspecție Fiscală și a vizat suma parțială de **000 lei** reprezentând:

- 000 lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- 000 lei - dobanzi/majorări de întârziere aferente
- 000 lei - penalități de întârziere.

Contestația a fost semnată de avocat mandatat X, la dosarul cauzei fiind depusă împuternicirea avocațială din 2015, în original, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Inițial, având în vedere că petenta a contestat doar partial Decizia de impunere nr. 000/2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice, cu privire la suma de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar,
- 000 lei - dobanzi/majorari de interziere si 000 lei penalitati, iar

AJFP Arad – Inspecție Fiscală a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unor infracțiuni, la dosarul cauzei existând fotocopiile sesizărilor penale nr.000/2015, nr.000/2015, nr.1774/18.02.2015 și nr. 000/2015 formulate de Activitatea de inspectie fiscala impotriva firmelor furnizoare de prestari servicii in constructii,astfel ca în conformitate cu art.214 alin.(1) și art. 216 din OG nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, prin Decizia nr. 000/2015 privind soluționarea contestației depusă de societatea X SA, a dispus:

- **suspendarea soluționării contestației** împotriva Deciziei de impunere nr. 000/2015, pentru capătul de cerere cu privire la suma parțială de 000 lei reprezentând:

- 000 lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- 000 lei – majorari/dobanzi de intarziere aferente;
- 000 lei – penalitati de intarziere,

soluționarea contestației urmând a fi reluată la data la care petenta sau organele fiscale vor sesiza organele de soluționare competente privind faptul că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii;

- **respingerea ca neîntemeiată** a contestației împotriva Deciziei de impunere nr.000/2015, pentru capătul de cerere privind suma parțială de **000 lei** reprezentând:

- 000 lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar
- 000 lei- dobanzi/majorari de intarziere aferente
- 000 lei - penalitati de intarziere.

Cu adresa FN/2020, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. 000/2020 - structura de soluționare a contestațiilor -, CAA X, in calitate de reprezentant legal al petentei solicită reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate împotriva **Deciziei de impunere nr. 00/2015** privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice, emisa de Activitatea de inspectie fiscala Arad din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara, având în vedere faptul că, în opinia sa, motivul care a

determinat suspendarea soluționării contestației pentru suma totală de 000 lei, reprezentând TVA în sumă de 000 lei cu accesorii aferente, conform Deciziei nr. 00/2015 emisă de DGRFP Timișoara, a încetat, aratând ca din informațiile pe care le detine sesizarile penale au fost deja soluționate în mod definitiv de către organele de urmărire penală (în sensul trimiterii în judecată a unora din invinuți și clasării dosarului față de alții), fără să se fi stabilit ca societatea X SA ar fi știut sau ar fi putut să știe despre comportamentul fiscal inadecvat al respectivilor prestatori. În motivarea cererii de reluare a procedurii de soluționare a contestației suspendată conform Deciziei nr. 000/2015 emisă de DGRFP Timișoara, s-a mai arătat că „situația de fapt este absolut identică și în cazul societății X SA, fiind vorba despre lucrări la fel de reale executate de aceiași executanți, în cadrul aceluiasi proiect imobiliar. În plus, societățile dezvoltatoare X SA și X SA aveau exact aceiași acționari și același administrator, astfel că dacă prin Decizia de soluționare cu nr. 000/2017 s-a concluzionat că reprezentanții societății X nu au știut și nici nu au fi putut ști că unii din executanți ar fi avut un comportament fiscal inadecvat, concluzia este în egală măsură valabilă și pentru societatea X SA (fiind vorba de aceiași executanți și de exact aceleasi persoane care reprezentau și societatea X)”, atașând fotocopii ale celor două decizii de soluționare emise de DGRFP Timișoara - nr. 000/2015 și nr. 000/2017.

Cu adresa nr. 000/2020, DGRFP Timișoara i-a transmis Activității de Inspecție Fiscală Arad solicitarea petentei, în scopul analizării posibilității legale de reluare a procedurii de soluționare a contestației formulată de petentă, suspendată conform Deciziei nr. 000/2015 a DGRFP Timișoara, definitivă în ceea ce privește momentul până la care dăinuie suspendarea, în condițiile legii, respectiv dacă în cauză a intervenit încetarea definitivă a motivelor care au determinat suspendarea.

Inspecția Fiscală din cadrul A.J.F.P Arad cu adresa nr. 000/2021 înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. 000 /2021, a comunicat faptul că motivul care a determinat suspendarea a încetat, în considerarea existenței unor soluții definitive ale organelor competente în cauza sesizărilor penale nr. 000/2015 privind pe X SRL, nr. 000/2015 privind pe X SRL, nr. 000/2015 privind pe X SRL și nr. 000/2015 care în fapt refera la X SRL.

Totodată, în considerarea dispozițiilor exprese ale art 277 CPF coroborate cu cele ale pct 10 din OPANAF nr 3741/2015, în lipsa răspunsului Inspecției Fiscale din cadrul AJFP Arad la solicitarea DGRFP Timișoara nr 000/2020, urmare cererii formulate de petenta X SA - în calitate de societate absorbantă, succesoare în drepturi și obligații a X SA - de reluare a procedurii de soluționare a contestației formulate de aceasta împotriva Deciziei de impunere nr 000/2015, a carei soluționare a fost suspendată conform Deciziei nr 000/2015 a DGRFP Timișoara, cu adresa nr. 000/2020, DGRFP Timișoara a solicitat Serviciului Juridic al AJFP Arad să comunice modul de soluționare al **sesizărilor penale nr**

000/2015,nr000/2015, nr 000/2015 si nr 000/2015 emise de Inspectia Fiscala din cadrul AJFP Arad,in scopul analizarii posibilitatii legale de reluare a procedurii de solutionare a contestatiei ,suspendata conform Deciziei nr 000/2015 a DGRFP Timisoara ,definitiva in ce priveste momentul pana la care dainuie suspendarea,in conditiile legii.

Serviciul Juridic din cadrul AJFP Arad a comunicat raspunsul sau cu adresa nr 000/2020,inregistrata la DGRFP Timisoara sub nr.000/2021,atasand fotocopii ale solutiilor pronuntate de organele de urmarire si cercetare penala,respective instante de judecata,ca urmare a sesizarilor penale nr. **000/2015,nr.000/2015, nr. 000/2015 si nr. 000/2015** emise de Inspectia Fiscala din cadrul AJFP Arad.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de A.J.F.P. Arad – Inspecție Fiscală, cu adresa nr. 000/2021, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.000/2021, asupra faptului că motivele care au determinat suspendarea soluționării contestației au încetat definitiv.

În condițiile în care, motivul care a determinat suspendarea a încetat la data prezentei, conform adresei Inspecției Fiscale Arad, D.G.R.F.P. Timișoara ca organ competent în soluționarea contestației se va investi cu reluarea procedurii de soluționare a acesteia, în condițiile legii, pentru suma totală de **000 lei**,in considerarea faptului ca, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de A.J.F.P. Arad – Inspecție Fiscală, cu adresa nr. 000/2021, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.000/2021, asupra faptului că motivele care au determinat suspendarea soluționării contestației au încetat definitiv, organele de inspecție fiscală precizând că s-a constatat că există soluții definitive, pe latură penală, referitor la constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la realitatea tranzacțiilor derulate între X SA și societățile X SRL, X SRL, X SRL, X SRL, X SRL, în sensul că unele din aceste constatări nu au fost confirmate de organele de urmarire penala,in timp ce in alte situatii exista condamnari penale definitive ale furnizorilor.

În consecință, conform prevederilor art. 277 alin.(3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, prin organele specializate în soluționarea contestației, raportat la normele legale fiscale, în condițiile legii, se va investi cu soluționarea pe fond a contestației formulată de societatea X SA, împotriva Deciziei de impunere nr. 000/2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscala pentru persoane juridice emisă de AJFP Arad – Inspecție Fiscală, pentru suma parțială de **000 lei** reprezentând:

- 000 lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- 000 lei - majorari/dobanzi de intarziere aferente;
- 000 lei - penalitati de intarziere.

În considerarea faptului ca la data prezentei procedura de solutionare a contestatiei este reluata în conditiile legii numai pentru capatul de cerere a carei solutionare a fost suspendata, in cuprinsul deciziei vom referi *stricto sensu la acesta, atât în ce privește susținerea petentei, cât și constatările inspecției fiscale doar în ceea ce privește suma totală de 000 lei reprezentând Taxa pe valoarea adăugată în suma de 000 lei aferenta relației petentei cu societățile: X SRL, X SRL, X SRL, X SRL, X SRL*, precum și accesoriile aferente în cuantum de 000 lei, majorari de intarziere/dobanzi și penalitati de intarziere.

I. Prin contestația formulată de societatea X SA, se invocă următoarele motive:

Referitor la suma de 000 lei, reprezentând TVA aferenta manoperei din facturile de prestări de servicii pentru lucrările in construcții, pentru care s-a refuzat petentei fara temei, în opinia sa dreptul de deducere pe motiv ca facturile nu ar avea suport legal, petenta arată că este lipsita de orice temei legal decizia inspectorilor fiscali de a ne refuza dreptul de deducere pentru manopera aferenta lucrărilor de construcții executate si facturate de subexecutantii X SRL, X SRL, X SRL si X SRL - fie direct, fie prin intermediul antreprenorului general X - pe motiv ca aceste facturi *nu ar avea suport legal*. Astfel:

- Un prim aspect pe care il semnalează este ***lipsa de logica a raționamentului*** expus in raportul de inspecție fiscală.

“Este, astfel, evident ca raționamentul cu totul inedit in baza caruia ni s-a refuzat dreptul de deducere - si anume ca daca subexecutantii nu ar fi avut suficient personal angajat sau nu si-ar fi îndeplinit obligațiile bugetare, prestarea serviciilor de construcții (ca act material) nu ar putea fi justificata, respectiv ca manopera facturata nu ar avea suport legal - *nu are nicio legătură cu starea de fapt reala din cazul din speța, constatata personal inclusiv de către inspectorii fiscali.*”

Cat privește condițiile in care subexecutantii au prestat serviciile de construcții si eventualele abateri savarsite de subexecutanti in acest sens, petenta arată că acestea *nu au nicio legătură cu ea sau cu dreptul sau de deducere a întregului TVA* aferent facturilor emise de antreprenor, atata timp cat aceste facturi îndeplinesc, sub aspect formal, toate condițiile legii, prestarea de servicii a fost efectiv executata (lucru ce nu poate fi contestat), iar achiziționarea si plata acestor servicii este evident destinata a fi folosita in scopul unor operațiuni taxabile.

In acest sens, petenta arată că răspunderea (penala, contravenționala etc.) pentru pretinsele fapte ilicite savarsite de subexecutanti este una strict personala si aparține exclusiv subexecutantilor in culpa, neexistand niciun temei legal care sa permită sancționarea noastră (inclusiv prin neacordarea dreptului de deducere a

TVA) pentru fapte ce nu ne aparțin sau pentru consecințele prejudiciabile ale acestor fapte.

De asemenea, toți subexecutanții în discuție sunt *terti* față de societatea petentă sau față de antreprenorul general, astfel ca în mod obiectiv aceasta nu avea nicio pârghie legală sau contractuală de a verifica dacă și în ce măsură aceștia își îndeplinesc obligațiile față de salariați și bugetul de stat.

Având în vedere cele de mai sus, este evident că în cazul din speță nu există niciun temei sau justificare legală pentru a i se refuza dreptul de deducere a TVA aferentă manoperei din facturile antreprenorului general.

In acest sens arată că s-a pronunțat într-o cauză similară și ICCJ - Secția contencios administrativ și fiscal prin decizia civilă cu nr. 7405/ 22 noiembrie 2013, publicată ca practică relevantă în Culegerea de decizii a ICCJ pe anul 2013 (pe care o anexează).

În sensul celor de mai sus, este de remarcat și faptul că prin raportul de inspecție fiscală, singurul argument ce se aduce în justificarea deciziei de refuzare a dreptului de deducere pentru TVA aferentă manoperei *efectiv prestate* de către subexecutanți constă în invocarea formală a Circularei ANAF 000/2012, în care se menționează Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 000/2013.

In concluzie, în opinia petentei, este mai presus de orice îndoială că în cazul din speță refuzarea dreptului de deducere pentru TVA aferentă manoperei din facturile antreprenorului este una *nejustificată și abuzivă*, în condițiile în care toate condițiile legale de recunoaștere a dreptului de deducere și anume: (1) *condiția de fond* prevăzută de art.145 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal (respectiv ca manopera achiziționată - și care în mod cert a fost și efectiv prestată - să fie destinată utilizării în folosul unei operațiuni taxabile) este îndeplinită, și respectiv (2) *condiția de formă* impusă de art. 146 alin.(l) lit.a) din Codul fiscal (respectiv deținerea de facturi care să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 155 alin.(5)), sunt îndeplinite, ***neexistând astfel niciun temei legal pentru ca deducerea TVA- ului aferent manoperei din facturile antreprenorului să ne fie refuzată.***

Față de considerentele expuse, solicită admiterea contestației astfel cum a fost formulată în sensul de a înlătura obligația de plată a sumei de 000 lei reprezentând TVA colectat suplimentar conform pct.2.1. din contestație (cu majorările și penalitățile aferente) și respectiv de a se recunoaște dreptul de deducere pentru TVA în suma de 000 lei menționată la pct.2.2. din contestație, cu anularea majorărilor și penalităților aferente.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Arad – Inspecție Fiscală, prin Decizia de impunere nr.000/2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, au constatat următoarele:

Referitor la suma de 000 lei, reprezentând TVA aferenta manoperei din facturile de prestări de servicii pentru lucrările in construcții, organele de inspecție fiscala au constatat faptul ca petenta verificata achiziționează materiale de construcție de la diverse firme pe care le refactureaza antreprenorului general X SRL si către prestatori de servicii in construcții rezultând astfel că o mare parte din TVA solicitata la rambursare provine din facturile de prestări servicii in construcții direct de la prestatori de servicii sau prin antreprenorul general X SRL .

Din verificarea bazei de date ANAF, cu privire la prestatorii de servicii in construcții, organele de control au constatat că o parte din aceștia figurează cu obligații nedeclarate si nechitate la buget (inclusiv cu stopaj la sursa), in perioada in care au emis facturi de prestări servicii in construcții către X SA respectiv către X SRL nu au fost depuse declarații cod 112, cod 300 si cod 394.

Organele de control au solicitat prin Adresa nr.000/2015 Inspectoratului Teritorial de munca Arad informații cu privire la salariații si/sau zilierii precum si funcția pe care aceștia o dețin la firmele prestatoare de servicii in construcții.

Conform răspunsului primit prin Adresa nr.000/2015 înregistrata la AJFP Arad sub nr.000/2015 si la Inspecție Fiscala Arad sub nr.000/2015, s-au constatat următoarele:

- X SRL are un singur angajat incepand cu luna iunie 2014 in funcția de diriginte de șantier.

- X SRL figurează cu un număr de 31 de angajați.

- X SRL figurează cu un număr de cinci angajați din care trei muncitori necalificati angajați cu 2 ore/zi, iar administratorul si un sef birou in construcții cu 8 ore/zi.

- X SRL figurează cu un număr de doi angajați: o secretara care are contractul de munca suspendat si o femeie de serviciu angajata din data de 2013.

Referitor la lucrările facturate de X SRL către X SA și către X SRL, precizăm ca acestea nu au fost prestate efectiv de aceasta, lucrările fiind subcontractate cu alte societăți una dintre acestea fiind X SRL.

X SRL in calitate de antreprenor general al X SA are un singur angajat in funcția de sef șantier incepand din 2014 pe dl X, care este si administratorul societății.

Fata de cele prezentate, organele de inspecție fiscala au considerat necesara efectuarea unor controale incrucisate la X SRL si la acei prestatori de servicii in construcții care conform bazei de date ANAF figurează cu obligații nechitate la buget (inclusiv cu stopaj la sursa), nu au depus declarații in perioada in care au fost emise facturile de prestări servicii respectiv care din informațiile furnizate de către Inspectoratul Teritorial de Munca Arad, nu au avut angajați sau au avut angajați care nu puteau presta serviciile in construcții.

Cu privire la societatile prestatoare de servicii in construcții respectiv X SRL, X SRL, X SRL, X SRL, la care s-au efectuat controale incrucisate,

organele de inspecție fiscală au stabilit că manopera aferentă prestărilor de servicii facturate de acestia nu are suport legal, la facturile de prestări de servicii în construcții emise atât de antreprenorul general X SRL cât și de firmele amintite mai sus, nu au fost întocmite situații de lucrări care să cuprindă valoarea materialelor, valoarea manoperei, timpul de lucru necesar pentru efectuarea acestor lucrări s.a, fiind prezentată doar o anexa în care a fost precizată etapa/faza de lucru și prețul acesteia. Pentru toate aceste motive organele de inspecție fiscală au stabilit în sacina petentei TVA suplimentarea în suma de 000 lei cu accesorii aferente.

Activitatea de Inspectie Fiscala Arad a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unor infracțiuni, la dosarul cauzei existând fotocopiile sesizărilor penale nr.000/2015, nr.000/2015, nr.000/2015 și nr. 000/2015 formulate de Activitatea de inspectie fiscala impotriva firmelor furnizoare de prestari servicii in constructii. În cuprinsul acestor sesizari penale organele de inspectie fiscală au solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad ca “ în cazul în care în urma cercetarilor efectuate rezulta ca reprezentantii legali sau persoanele care coordoneaza în fapt activitatea antreprenorului general X SRL respective al beneficiarilor X SA, se afla în situatia în care stiau sau puteau sa stie (conform formularii din Deciziile Curții Europene) ca (...) este implicată în fraudă fiscală prin nedeclararea obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat” sa comunice de urgenta acest aspect pentru a determina în mod corect starea de fapt fiscala la această firmă, deoarece acestea au beneficiat în mod repetat de rambursari de TVA de la bugetul de stat.

În consecință, având în vedere cele de mai sus, organele de inspecție fiscală au refuzat petentei exercitarea dreptului de deducere al TVA în sumă de 000 lei, în conformitate cu prevederile art.145, art.146 din Legea nr. 571/2013 cu completările și modificările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, invocate de către organele fiscale, se rețin următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de 000 lei , cauza suspusă soluționării este dacă petenta X SA beneficiază de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor derulate cu X SRL, X SRL, X SRL, X SRL, X SRL, în condițiile în care indiciile referitoare la realitatea operațiunilor, respectiv că acestea nu ar fi reale și implicit neîndeplinirea condițiilor pentru acordarea deductibilității prevăzute la art. 145 și art. 146 alin.1 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare constatate de organele de inspecție fiscală, nu au fost confirmate de organele de urmărire penală care, în mod definitiv, au pronunțat soluții de clasare ale sesizărilor

penale în cazul societăților X SRL, respectiv X SRL, X SRL, X SRL, în cazul relațiilor petentei cu X SRL, instanța penală confirmând realitatea operațiunilor derulate de petentă cu aceasta, raportându-se la mijloace de probă care au fost avute în vedere în etapa de urmărire și cercetare penală, respectiv de către instanța penală în cazul X SRL.

În fapt, din examinarea documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că organele de inspecție fiscală nu au acordat petentei posibilitatea exercitării dreptului de deducere a TVA aferentă contravalorii prestațiilor de servicii în construcții facturate de următoarele firme prestatoare de servicii în construcții: X SRL, X SRL, X SRL, X SRL și X SRL, pe motivul că aceste prestații de servicii nu au avut loc în realitate. Cu privire la societățile prestatoare de servicii în construcții respectiv X SRL împreună cu X SRL, X SRL, X SRL, X SRL, la facturile de prestații de servicii în construcții emise atât de antreprenorul general X SRL cât și de societățile amintite mai sus, nu au fost întocmite situații de lucrări care să cuprindă valoarea materialelor, valoarea manoperei, timpul de lucru necesar pentru efectuarea acestor lucrări s.a, fiind prezentată doar o anexa în care a fost precizată etapa/faza de lucru și prețul acesteia.

În legătură cu starea de fapt constatată la firmele prestatoare de servicii în construcții au fost formulate de către Activitatea de Inspecție Fiscală, sesizările penale nr.000/2015, nr.000/2015, nr.000/2015 și nr. 000/2015, din documentele existente la dosarul cauzei rezultând că, la data prezentei acestea au fost soluționate definitiv după cum urmează:

1. **Sesizarea penală nr.000/2015** a AJFP Arad privind pe X, administrator al X SRL a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad sub nr. de Dosar penal 000/2015, dosar soluționat la data de 2015 cu soluție de clasare în temeiul art.315 alin.1 lit.a C.p.p.

Împotriva acestei soluții, AJFP Arad a formulat plângere la primul procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, plângere ce a fost respinsă prin ordonanța nr.000/2015 din 2015 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad.

La data de 2015, Tribunalul Arad a soluționat definitiv plângerea formulată de A.J.F.P Arad, prin Încheierea nr.000 DIN 2015 fiind respinsă ca nefondată, plângerea formulată de A.J.F.P Arad împotriva soluțiilor date de procurori în dosarele nr.000/2015 și 000/2015 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad privind pe intimații X și X.

2. **Sesizarea penală nr.000/2015** a AJFP Arad privind pe X, asociat unic și administrator al X SRL a fost înregistrată sub nr. de Dosar penal 000/2015, dosar soluționat la data de 2015 cu soluție de clasare în temeiul art. 16 alin.1 lit.b C.p.p

Împotriva acestei soluții, AJFP Arad a formulat plângere la primul procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, plângere ce a fost respinsă prin ordonanța nr.000/2015 din 2015, definitivă.

3. **Sesizarea penală nr.000/2015** a AJFP Arad privind pe X, administrator al X SRL și X – împuternicit al administratorului la X SRL a fost înregistrată sub nr. de Dosar penal 000/2015, aflat la IPJ Arad pentru

efectuare de cercetări, în cauză fiind începută urmărirea penală la data de 2015.

Conform Sentinței penale nr.000/2019 din Dosar nr 000/2019 al Tribunalului Arad, definitivă conform Deciziei penale nr.000/2019 a Curtii de Apel Timisoara, inculpatul X a fost condamnat pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala comisa in forma continuata, cu consecinta obligarii acestuia la plata in solidar cu partea responsabila civilmente X SRL, a sumei de 000 lei cu titlu de prejudiciu, din care TVA in suma de 000 lei, iar impozit pe profit in suma de 000 lei.

4. *Sesizarea penala cu nr.000/2015* a AJFP Arad privind pe numitul X administrator al X SRL a fost înregistrată sub nr. de Dosar penal 000/2015, dosar soluționat la data de 2015 cu soluție de clasare în temeiul art.315 alin.1 lit.a C.p.p.

Împotriva acestei soluții, AJFP Arad a formulat plângere la prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, unde a fost înregistrată sub nr.000/2015 la data de 2015.

La data de 2015, Tribunalul Arad a soluționat plângerea formulată de A.J.F.P Arad, în sensul că, prin Încheierea nr.000/2015 s-a admis plângerea formulată de A.J.F.P Arad împotriva soluțiilor date de procurori în dosarele nr.000/2015 și 000/2015 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad privind pe intimatul X.

La data de 2018, Parchetul de pe langa Tribunalul Arad a emis Ordonanta din dosar nr 000/2015, definitivă, clasand cauza avand ca obiect infractiunile de evaziune fiscala prevazute de art.6, art.8 alin.2 si art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005, in cuprinsul acesteia aratand si ca "Potrivit declaratiei martorului X, administrator al X SRL, intre societatea sa si X SRL, a existat un contract de prestari servicii avand ca obiect prestarea de servicii de manopera angajati. Din cercetarile efectuate a rezultat faptul ca X SRL a contractat efectuarea de lucrari de constructii in beneficiar X SRL, insa in fapt lucrarile au fost efectuate si finalizate tot de catre X SRL, societatea administrata de X fiind doar un intermediar al serviciilor. Din documentele depuse la dosarul cauzei rezulta ca lucrarile contractate de catre X SRL au fost realizate, facandu-se receptia acestora, modalitatea de lucru si decontare fiind aceeasi".

D.G.R.F.P Timișoara ca organ competent în soluționare, în temeiul dispozițiilor Ordinului nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu adresa nr.000/2021, a solicitat AIF Arad din cadrul AJFP Arad in scopul emiterii unei decizii de solutionare pe fond a contestatiei având în vedere dispozitiile exprese ale art 276 alin 1 coroborate cu cele ale pct 10 din OPANAF nr 3741/2015,

raportat la imprejurarea ca cererea de reluare a procedurii de solutionare a contestatiei formulata de reprezentantul petentei la data de 2020, inregistrata la DGRFP Timisoara sub nr. 000/2020, transmisa Inspectiei Fiscale din cadrul AJFP Arad în fotocopie împreuna cu adresa DGRFP

Timisoara nr.000/2020 se bazează și pe soluția pronunțată de către DGRFP Timisoara în cauza X SA,

precum și faptul că din examinarea celor consemnate în adresa Inspectiei Fiscale din cadrul AJFP Arad nr 000/2021 nu rezulta dacă au fost verificate condițiile de formă și de fond pentru nașterea și exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată conform art 145 și art 146 din Legea nr 571/2003 privind Codul Fiscal, în legătura cu operațiunile derulate de petenta cu furnizorii de mai sus în ce privește TVA, a solicitat completarea referatului cu propuneri de soluționare a contestației în acest sens, efectuând, dacă este cazul, în conformitate cu dispozițiile pct. 9.10. din Ordinul nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, o constatare la fața locului la petenta X S.A. în scopul verificării îndeplinirii de către aceasta a tuturor condițiilor de fond și de formă pentru nașterea și exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu dispozițiile art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, având în vedere următoarele:

- Jurisprudența Curții Europene de Justiție care este direct aplicabilă în sistemul român de drept așa cum de altfel și Curtea Constituțională a României a reținut în Decizia nr. 81/1994 și Decizia 136/1994 că „interpretarea instanței de contencios european în virtutea principiului subsidiarității ... impunându-se și față de instanța de contencios constituțional național”; spre exemplificare Cauza **C-80/11 și C-142/11** din 21.06.2012, din al cărui cuprins cităm:

„45. În aceste împrejurări, beneficiul dreptului de deducere nu poate fi refuzat unei persoane impozabile decât în temeiul jurisprudenței care rezultă de la punctele 56-61 din Hotărârea Kittel și Recolta Recycling, citată anterior, potrivit căreia trebuie să se stabilească, având în vedere elemente obiective, că persoana impozabilă, căreia i-au fost furnizate bunurile sau serviciile care îi servesc de bază pentru a justifica dreptul de deducere, știa sau ar fi trebuit să știe că această operațiune era implicată într-o fraudă săvârșită de furnizor sau de un alt operator în amonte.

46. Astfel, o persoană impozabilă care știa sau ar fi trebuit să știe că, prin achiziția sa, participa la o operațiune implicată într-o fraudă privind TVA-ul trebuie, în scopul Directivei 2006/112, să fie considerată ca participând la această fraudă, independent de aspectul dacă obține sau nu obține un avantaj din revânzarea bunurilor sau din utilizarea serviciilor în cadrul operațiunilor taxate efectuate de aceasta în aval (a se vedea Hotărârea Kittel și Recolta Recycling, citată anterior, punctul 56).

47. În schimb, nu este compatibil cu regimul dreptului de deducere prevăzut de directiva menționată, astfel cum este amintit la punctele 37-40 din prezenta hotărâre, să se sancționeze, prin refuzarea acestui drept, o persoană impozabilă care nu știa și nu ar fi putut să știe că operațiunea în cauză era implicată într-o fraudă săvârșită de furnizor sau că o altă operațiune care face parte din lanțul de livrare, anterioară sau posteroară

cele realizate de persoana impozabilă menționată, era afectată de fraudă privind TVA-ul (a se vedea în acest sens Hotărârile citate anterior Optigen și alții, punctele 52 și 55, și Kittel și Recolta Recycling, punctele 45, 46 și 60).

(...)

50. Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebările adresate în cauza C-142/11 că articolul 167, articolul 168 litera (a), articolul 178 litera (a), articolul 220 punctul 1 și articolul 226 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici naționale în temeiul căreia autoritatea fiscală refuză unei persoane impozabile dreptul de a deduce din valoarea TVA-ului pe care îl datorează valoarea taxei datorate sau achitate pentru serviciile care i-au fost furnizate pentru motivul că emitentul facturii aferente acestor servicii sau unul dintre prestatorii săi a săvârșit nereguli, fără ca această autoritate să dovedească, având în vedere elemente obiective, că persoana impozabilă respectivă știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă săvârșită de emitentul menționat sau de un alt operator care intervine în amonte în lanțul de prestații.”, și faptul că:

Potrivit unei jurisprudențe constante, dreptul persoanelor impozabile de a deduce din TVA-ul pe care îl datorează TVA-ul datorat sau achitat pentru serviciile primite anterior de acestea constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA-ului instituit prin legislația Uniunii (a se vedea printre altele Hotărârea din 25 octombrie 2001, Comisia/Italia, C-78/00, Rec., p. I-8195, punctul 28, Hotărârea din 10 iulie 2008, Sosnowska, C-25/07, Rep., p. I-5129, punctul 14, și Hotărârea din 28 iulie 2011, Comisia/Ungaria, C-274/10, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 42), ulterior clarificării stării de fapt fiscale mai sus descrise, completarea referatului cu propuneri de soluționare a contestației, urmand a fi transmisă structurii de soluționare a contestațiilor din cadrul DGRFP Timisoara.

Cu adresa nr. 000/2021, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.000/2021, A.I.F Arad a transmis completarea referatului cu propuneri de soluționare a contestației nr.000/2021,aratand ca „in ceea ce priveste indeplinireaconditiilor de forma si de fond pentru nasterea si exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata conform art.145 si art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal,in legatura cu furnizorii X SRL,X SRL si X SRL aceste aspecte au fost verificate de catre organele de inspectie fiscala in timpul derularii inspectiei fiscale la X

Astfel,organele de inspectie au completat referatul cu propuneri de soluționare a contestației aratand ca „ne mentinem propunerea din referatul nr.000/2021.” în cadrul caruia s-a arătat că „avand in vedere solutiile date in penal si faptul ca nu se retine vreo vinovatie a petentei in relatie cu societatile implicate”, petenta are posibilitatea exercitarii dreptului de deducere al TVA aferent acestor operatiuni.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 145 alin.(1), alin.(2) lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

“(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; (...) ”

Totodată, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, legiuitorul vine cu impunerea respectării condițiilor prevăzute la art. 146 alin.(1) lit.a) din același act normativ :

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5); [...]”:

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se efectuează cu factură fiscală.

Acestea se coroborează cu prevederile pct.46 alin.(1) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal care stipulează:

“(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială. ”

Prin urmare, persoana impozabilă pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a TVA trebuie să justifice exercitarea acestui drept în baza exemplarului original al facturii care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Așadar, potrivit prevederilor legale mai sus citate, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, orice persoană impozabilă, înregistrată în scopuri de TVA, trebuie să justifice dreptul de deducere pentru TVA datorată sau achitată, aferentă bunurilor și/sau serviciilor care sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și care i-au fost livrate și/sau prestate sau urmează să-i fie livrate și/sau prestate de o altă persoană impozabilă, de asemenea înregistrată în scopuri de TVA, cu exemplarul original al facturii, care trebuie să cuprindă în mod obligatoriu informațiile prevăzute de legiuitor prin articolele de lege mai sus precizate.

A. În ce privește relația petentei cu X SRL ,respectiv X SRL:

Organele de control in urma analizarii actelor si documentelor puse la dispozitie au constatat faptul ca X SRL a subcontractat lucrarile cu X SRL care nu putea sa presteze serviciile facturate catre societatea verificata in luna septembrie 2014 intrucat a fost infiintata la sfarsitul lunii mai 2014, a incheiat contract de servicii manopera in data de 2014 dar nu a avut angajati nici macar la data facturarii respectiv luna septembrie 2014.

X SRL a avut angajati doar incepand cu luna noiembrie 2014.

Din verificarea bazei de date ANAF- INFO PC si a Declaratiilor cod 394 depuse de X SRL, rezulta ca aceasta nu a subcontractat lucrari de manopera de la alte societati, pe care ar fi putut sa le refactureze catre X SRL

De asemenea, din Fisa pe platitor la data de 2015 a X SRL rezulta ca aceasta declara obligatiile aferente salariatilor pe care ii are incepand cu luna noiembrie 2014 dar nu efectueaza nicio plata la bugetul statului in ceea ce priveste obligatiile fiscale de natura salariala.

Prin urmare,constatand ca facturile emise de X SRL catre S.C. X S.R.L., care ulterior au fost refacturate impreuna cu materiale de constructii catre X SA si catre X SRL nu au suport legal si nu reflecta continutul economic al tranzactiei deoarece prestarea de servicii nu poate fi justificata din moment ce societatea nu avea niciun salariat,organele de inspectie fiscala au procedat la intocmirea sesizarii penale nr.000/2015 fata de numitul X,administrator al societatii X SRL,refuzand petentei X acordarea dreptului de deducere al TVA aferenta acestor facturi.

Sesizarea penala cu nr.000/2015 a AJFP Arad privind pe numitul X administrator al X SRL a fost înregistrată sub nr. de Dosar penal 000/2015, dosar soluționat definitiv la data de 2018,cand Parchetul de pe langa Tribunalul Arad a emis Ordonanta din dosar nr 000/2015,definitiva,clasand cauza avand ca obiect infractiunile de evaziune fiscala prevazute de art.6,art.8 alin.2 si art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005, in cuprinsul acesteia aratand si ca "Potrivit declaratiei martorului X,administrator al X SRL,intre societatea sa si X SRL,a existat un contract de prestari servicii avand ca obiect prestarea de servicii de manopera angajati.Din cercetarile efectuate a rezultat faptul ca X SRL a contractat efectuarea de lucrari de constructii in beneficial X SRL,insa in fapt lucrarile au fost efectuate si finalizate tot de catre X SRL,societatea administrate de X fiind doar un intermediary al serviciilor.Din documentele depuse la dosarul cauzei rezulta ca lucrarile contractate de catre X SRL au fost realizate,facandu-se receptia acestora,modalitatea de lucru si decontare fiind aceeasi" .

B. În ce privește relația petentei cu X SRL:

In urma analizarii actelor si documentelor puse la dispozitie de catre contabila X S.R.L., organele de control au constatat ca serviciile in constructii facturate catre X S.R.L. in perioada iunie-iulie 2014, nu au suport legal intrucat societatea a avut patru angajati care nu au fost pontati in lunile in

care au fost facturate prezarile de servicii si nici nu a avut in perioada verificata achizitii de prestari de servicii in constructii de la alte societati.

De asemenea, in ceea ce privesc facturile de prestari servicii in constructii emise de X SRL catre X S.R.L.-persoane afiliate (administratorul X SRL-dl X este sotul asociatului unic si administratorului X S.R.L-dna X), acestea nu au suport legal intrucat la societatea emitenta figurau in statul de salarii angajati care in lunile in care au fost emise facturile nu au fost pontati si pentru care nu s-au declarat obligatii la bugetul de stat. Totodata precizam faptul ca X SRL nu a subcontractat lucrarile in constructii facturate catre X S.R.L.

Organele de control au transmis organelor abilitate spre cercetare, Sesizarea penala nr.000/.2015 impotriva numitului X - administratorul X SRL pentru stabilirea faptelor ce ar putea intruni elementele constitutive ale infractiunilor prevazute de Legea nr. 241/2005 privind prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

Sesizarea penală nr.000/2015 a AJFP Arad privind pe X, administrator al X SRL a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad sub nr. de Dosar penal 000/2015, dosar soluționat la data de 2015 cu soluție de clasare în temeiul în temeiul art.315 alin.1 lit.a C.p.p., la data de 2015, Tribunalul Arad soluționand definitiv plângerea formulată de A.J.F.P Arad, prin Încheierea nr.000/2015 fiind respinsă ca nefondată, plângerea formulată de A.J.F.P Arad împotriva soluțiilor date de procurori în dosarele nr.000/2015 și 000/2015 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad privind pe intimații X și X.

C. În ce privește relația cu X SRL:

In urma analizarii actelor si documentelor puse la dispozitie de catre contabilul X S.R.L., organele de control au constatat ca societatea verificata nu putea sa presteze serviciile facturate catre X S.R.L. in perioada august-octombrie 2014 intrucat angajatii erau pontati cu doua ore/zi, acestia neputand fizic sa presteze serviciile in constructii inscrise in facturile emise, deoarece conform Notei explicative data de reprezentantul legal al acestei societati, angajatii aveau alte sarcini de serviciu decat executarea de lucrari de constructii.

Din Nota explicativa data de administratorul societatii se retin urmatoarele:

- lucrarile nu au fost executate cu salariatii proprii fiind executate cu salariatii X SRL,
- activitatea desfasurata de salariatii X SRL a fost de a contracta anumite lucrari, de a pregati materialele pentru executarea lucrarilor si de a face curatenie la locul executarii lucrarilor.

In ceea ce priveste facturile de prestari servicii in constructii emise de X SRL (persoana afiliata) catre X S.R.L., acestea nu au suport legal intrucat la societatea emitenta figurau in statul de salarii angajati care in lunile in care

au fost emise facturile nu au fost pontati si pentru care nu s-au declarat obligatii la bugetul de stat.

Organele de control au transmis organelor abilitate spre cercetare, Sesizarea penala nr 000/2015 impotriva numitilor X-asociat unic si administrator la X S.R.L si X - administrator al X SRL pentru stabilirea faptelor ce ar putea intruni elementele constitutive ale infractiunilor prevazute de Legea nr. 241/2005 privind prevenirea si combaterea evaziunii fiscale, X este persoana afiliata cu X (asociat si administrator la X SRL) fiind sora acestuia.

Sesizarea penala nr.000/2015 a AJFP Arad privind pe X, asociat unic și administrator al X SRL a fost înregistrata sub nr. de Dosar penal 000/2015, dosar soluționat la data de 2015 cu soluție de clasare în temeiul art. 16 alin.1 lit.b C.p.p

Împotriva acestei soluții, AJFP Arad a formulat plângere la prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, plângere ce a fost respinsă prin ordonanța nr.000/2015 din 2015, definitivă.

D. În ce privește relația cu X SRL:

Deși administratorul X SRL-X s-a prezentat la sediul organelor fiscale, acesta nu a prezentat niciun act sau document contabil aparținând societății pe care o administrează. Conform datelor existente în baza de date ANAF, rezulta ca societatea verificata pentru perioada iulie-decembrie 2014 avea obligatia inregistrarii veniturilor facturate, a declararii si achitarii atat a impozitului pe profit cat si a taxei colectate aferente facturilor emise, fapt care nu a fost realizat.

Organele de control au constatat ca serviciile în construcții facturate de X SRL către X S.A respectiv către X S.R.L. în perioada iulie-decembrie 2014, nu au suport legal întrucât societatea a avut un singur angajat în funcția de femeie de serviciu (pe X sotia administratorului societății în persona dlui X).

Organele de control au transmis organelor abilitate spre cercetare, Sesizarea penala nr 000/2015 impotriva numitilor X-administrator la X S.R.L si X – în calitate de reprezentant si coordonator al activității XI SRL pentru stabilirea faptelor ce ar putea intruni elementele constitutive ale infractiunilor prevazute de Legea nr. 241/2005 privind prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

Sesizarea penala nr.000/2015 a AJFP Arad privind pe X, administrator al X SRL și X – împuternicit al administratorului la X SRL a fost înregistrata sub nr. de Dosar penal 000/2015, aflat la IPJ Arad pentru efectuare de cercetări, în cauză fiind începută urmărirea penală la data de 2015.

Conform Sentinței penale nr.000/2019 din Dosar nr 000/2019 al Tribunalului Arad, definitivă conform Deciziei penale nr.000/2019 a Curtii de Apel Timisoara, inculpatul X a fost condamnat pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala comisa in forma continuata, cu consecinta obligarii acestuia la plata in solidar cu partea responsabila civilmente X SRL, a sumei de 000 lei

cu titlu de prejudiciu, din care TVA în suma de 000 lei, iar impozit pe profit în suma de 000 lei.

Astfel, în vederea faptului că **inițial**, având în vedere că urmare a verificării efectuate la X SA, organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Arad – Inspecție Fiscală, prin Referatul nr. 000/2015 cu propuneri de soluționare a contestației, au precizat că:

*"prin Sesizările penale întocmite la firmele care au facturat petentei prestări de servicii în construcții, organele de inspecție fiscală au solicitat să fie informate în legătură cu cercetările efectuate, respectiv dacă reprezentanții legali sau persoanele care coordonează în fapt activitatea antreprenorului general X SRL respectiv al beneficiarului X SA, se aflau în situația în care stiau sau puteau să știe (conform formularii din Deciziile Curții Europene) ca prestatorii de servicii în construcții sunt implicați în fraudă fiscală, pentru a determina în mod corect starea de fapt fiscală a petentei, deoarece acestea au beneficiat în mod repetat de rambursări de TVA de la bugetul de stat, rezultă că D.G.R.F.P. Timișoara este în imposibilitatea soluționării pe fond a cauzei, anterior existenței unor soluții penale definitive în virtutea principiului general de drept **"penalul ține în loc civilul"**,*

în conformitate cu art.214 alin.(1) și art. 216 alin.(4) din OG nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, prin Decizia nr. 000/2015 privind soluționarea contestației depusă de societatea X SA, a decis suspendarea parțială a soluționării contestației împotriva Deciziei de impunere nr. 000/2015, pentru capătul de cerere cu privire la suma parțială de 000 lei reprezentând:

- 000 lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- 000 lei – majorări de întârziere;
- 000 lei – penalități de întârziere;

soluționarea contestației urmând a fi reluată la data la care petenta sau organele fiscale vor sesiza organele de soluționare competente privind faptul că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii;

Ulterior, referitor la reluarea procedurii de soluționare a contestației, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către reprezentantul legal al societății X SA prin adresa din 2020 înregistrată la registratura DGRFP Timișoara, sub nr. 000/2020, transmisă structurii de soluționare a contestațiilor unde a fost înregistrată sub nr. 000/2020, cu argumentul că la data formularii acesteia sesizările penale au fost deja soluționate în mod definitiv de către organele de urmărire penală în sensul trimiterii în judecată a unora din invinuții indicați în cerere și clasării dosarului față de alții, fără să se fi stabilit că societatea X SA ar fi știut sau ar fi putut să știe despre comportamentul fiscal inadecvat al respectivilor prestatori, respectiv cu argumentul că o situație identică celei din speta a existat și cu privire la un control fiscal efectuat la o altă societate din grup, respectiv la societatea X SA, caz în care decizia de suspendare a soluționării contestației a

fost contestata si anulata de catre instanta de judecata, iar contestatia impotriva deciziei de impunere formulata de societatea X SA a fost astfel solutionata pe fond, inclusiv cu privire la TVA aferent lucrarilor de constructii executate de prestatorii vizati de sesizarile penale, organul de solutionare dispunand efectuarea unei constatari la fata locului care a confirmat realitatea lucrarilor de constructii pentru care s-a solicitat rambursarea taxei. A fost anexata fotocopia Deciziei de solutionare nr 000/2017 a DGRFP Timisoara, cu precizarea ca situatia de fapt este absolut identica si in cazul societatii X SA, fiind vorba despre lucrari la fel de reale executate de aceiasi executanti, in cadrul aceluiasi proiect imobiliar. In plus, societatile dezvoltatoare X SA si X SA aveau exact aceiasi actionari si acelasi administrator, astfel ca daca prin Decizia de solutionare cu nr. 000/2017 s-a concluzionat ca reprezentantii societatii X SA nu au stiut si nici nu ar fi putut sti ca unii din executanti ar fi avut un comportament fiscal inadecvat, concluzia este in egala masura valabila si pentru societatea X SA, fiind vorba de aceiasi executanti si de exact aceleasi persoane care reprezentau si societatea X SA.

În considerarea dispozițiilor exprese ale pct. 10.2 și 10.3 din OPANAF nr. 3741/2015, DGRFP Timișoara, urmare adresei FN din 2020 a X SA din Arad, cu adresa nr. 000/2020, a transmis solicitarea petentei, Inspecției Fiscale din cadrul AJFP Arad, conform căreia urma ca Inspecția Fiscală să constate *"dacă in cauza a intervenit încetarea definitivă a motivelor care au determinat suspendarea"*,

în scopul analizării posibilității legale de reluare a procedurii de soluționate a contestației formulată de petentă, suspendată conform Deciziei nr. 000/2015 a DGRFP Timișoara, definitivă în ceea ce privește momentul până la care dăinuie suspendarea, în condițiile legii, în considerarea dispozițiilor exprese ale art.214 CPF, respectiv art. 277 Noul Cod de procedura fiscală, pct 10.3 din OPANAF nr.3741/2015.

Astfel s-a solicitat Inspecției Fiscale din cadrul AJFP Arad să identifice dacă în cauză a intervenit încetarea definitivă a motivelor care au determinat suspendarea, respectiv asupra solutionarii definitive a urmatoarelor sesizari penale, formulate de Inspectia Fiscala din cadrul AJFP Arad, indicate in cuprinsul Deciziei nr 000/2015 a DGRFP Timisoara, astfel:

1. *Sesizarea penală nr.000/2015* a AJFP Arad privind pe X, administrator al X SRL a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad sub nr. de Dosar penal 000/2015.

2. *Sesizarea penala nr.000/2015* a AJFP Arad privind pe X, asociat unic și administrator al X SRL a fost înregistrata sub nr. de Dosar penal 000/2015.

3. *Sesizarea penala nr.000/2015* a AJFP Arad privind pe X, administrator al X SRL și X – împuternicit al administratorului la XSRL a fost înregistrata sub nr. de Dosar penal 000/2015.

4. *Sesizarea penala cu nr.000/2015 a AJFP Arad privind pe numitul X administrator al X SRL a fost înregistrată sub nr. de Dosar penal 000/2015.*

De asemenea, în situația în care, urmare celor ce preced, se constata că motivul suspendării soluționării contestației conform Deciziei nr. 000/2015 a DGRFP Timișoara a încetat definitiv, s-a comunicat faptul că în considerarea art. 272 CPF, dosarul urmeaza a fi transmis organului competent în reluarea procedurii de soluționare a contestației, conform pct.10.4 din OPANAF nr.3741/2015, *împreună cu* completarea referatului cu propuneri de soluționare a contestației, cu punctul de vedere privind soluționarea acesteia în raport cu soluțiile penale definitive, pronunțate în cauzele de mai sus.

Cu adresa nr. 000/2021, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.000/2021, A.J.F.P. Arad – Inspecție Fiscală s-a pronunțat asupra faptului că motivele care au determinat suspendarea soluționării contestației au încetat definitiv, organele de inspecție fiscală precizând că s-a constatat că există soluții definitive, pe latură penală, referitor la constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la operațiunile derulate între X SA și societățile X **SRL, X SRL, X SRL, X SRL si X SRL**, în sensul că nu a fost reținută vreo vinovăție a petentei X SA în relație cu societățile implicate.

În drept, art. 277 alin. 3 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.”

Potrivit acestor prevederi legale, procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Totodată, pct.10.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, stipulează:

„La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”

Potrivit acestor prevederi legale, organele de soluționare a contestațiilor, prin soluțiile pronunțate, sunt obligate să țină cont de motivarea organelor de urmărire penală cuprinsă în rezoluțiile de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, precum și de concluziile expertizelor efectuate, după caz, precum și în raport cu

considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține faptul că deoarece la momentul efectuării inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad au avut suspiciuni privind comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, scopul esențial al acestora putând fi de a evita impozitarea, având ca efect diminuarea obligațiilor față de bugetul de stat de către ultimul beneficiar al facturii, ceea ce a indicat existența elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 9 din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare și ținând cont de faptul că acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei, iar din instrumentarea speței nu a rezultat că operațiunile ar fi artificiale, premisa organelor de inspecție fiscală nu se confirmă.

Totodată, conform art.6 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în anul 2015, prevede:

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

iar la art. 146 alin. 1 lit. a se precizează:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă TVA datorată sau achitată,

aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să-i fie livrate și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate sau urmează să-i fie prestate de o persoană impozabilă, dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

De asemenea, pentru exercitarea dreptului de deducere pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile [art. 155](#).

Prin urmare, din interpretarea textelor de lege mai sus citate, se retine că legiuitorul a condiționat acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințelor de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă acestea au fost destinate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Astfel, se reține ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționat de utilizarea bunurilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, justificarea bunurilor ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revenind persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat bunurile respective.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se reține că, prin raportul de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală au considerat că petenta nu îndeplinește condițiile legale pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA aferentă achizițiilor efectuate de la societățile X SRL respective X SRL , X SRL, X SRL, X SRL pe motiv că, între aceste firme ar putea exista tranzacții artificiale care nu au un conținut economic, scopul esențial al acestora fiind de a evita impozitarea, având ca efect diminuarea obligațiilor fata de bugetul de stat de către ultimul beneficiar al facturii, aspecte ale stării de fapt infirmate de autoritățile competente.

Din coroborarea reținerilor organelor de urmărire penală, respectiv ale instanței penale în cauza dosarului nr 000/2019 al Tribunalului Arad, cu propunerile formulate de organele de inspecție fiscală în scopul reluării procedurii de soluționare a contestației, conținute de adresa nr. 000/2021, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. 000/2021, rezultă că prestările de servicii în construcții achiziționate de X SA de la societățile X SRL, X SRL, X SRL, X SRL sunt destinate în scopul operațiunilor taxabile ale petentei, fiind îndeplinite atât condițiile de fond, cât și cele de formă pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA achizițiilor de prestări servicii de la societățile X SRL respectiv X SRL, X SRL, X SRL, X SRL .

În atare situație și întrucât nu s-a confirmat ipoteza inspecției fiscale, că operațiunile pentru care s-a solicitat exercitarea dreptului de deducere a TVA îmbracă forma unei fraude fiscale în care petenta a avut cunoștință de comportament fiscal fraudulos al furnizorului, nu i se poate refuza acesteia

dreptul de deducere al TVA aferent, de vreme ce condițiile cerute de legea fiscală respectiv art. 21 alin.1 și ale art. 146 raportat la art.145 alin.2 și art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt îndeplinite.

În acest sens este și Jurisprudența CJUE în materie (Hotărârea din 21 iunie 2012 pronunțată în cauzele conexate C-80/11 și C-142/11; Hotărârea din 27 septembrie 2007, Collee, C-146/05; Hotărârea din 1 aprilie 2004, Bockemuhl, C-90/02) menținută și de Înalta Curte de Casație și Justiție în decizii în speță dintre care Decizia nr.7405 din 22 noiembrie 2013, prin care instanța supremă a statuat că: „ *Acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a celor de formă, primele vizând însăși existența dreptului de deducere, iar celelalte condițiile de exercitare a acestuia.*

(...)

Întreaga jurisprudență CJUE citată de instanța de fond în considerentele sentinței, indicată la pct.2 al acestor considerente, conduce la concluzia că nu se poate refuza unei persoane impozabile dreptul de a deduce TVA pe motiv că emitentul facturi a săvârșit nereguli, fără ca autoritatea fiscală să dovedească, având în vedere elemente obiective, că persoana impozabilă respectivă știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă comisă de emitentul facturii respective sau de un alt operator în amonte”

Conform prevederilor pct. 29 din Hotărârea Curții din 22.10.2015 în cauza C-277/14 PPUH Stehcamp:

“ În ceea ce privește condițiile de forma ale dreptului de deducere, articolul 18 alineatul 1 litera (a) din A șasea directivă dispune ca persoana impozabilă trebuie să dețină o factura întocmită în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) din această directivă. În temeiul respectivului articol 22 alineatul (3) litera (b), factura trebuie să menționeze în mod distinct printre altele numărul de identificare în scopuri de TVA pe baza căruia persoana impozabilă a livrat bunurile, numele și adresa completă ale acesteia, precum și cantitatea și natura bunurilor livrate”.

Astfel, s-a constatat faptul că, aceasta **condiție de forma este îndeplinită**, deoarece persoana impozabilă respectiv petenta X SA deține facturi întocmite conform articolului 22, alineatul(3) din directiva potrivit căruia trebuie să menționeze în mod distinct printre altele numărul de identificare în scopuri de TVA pe baza căruia persoana impozabilă a livrat bunurile, numele și adresa completă ale acesteia, precum și cantitatea și natura bunurilor livrate.

Conform prevederilor pct. 28 din Hotărârea Curții din 22.10.2015 în cauza C-277/14 PPUH Stehcamp:

“ În ceea ce privește condițiile de fond necesare pentru nașterea dreptului de deducere, reiese din textul articolului 17 alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă că, pentru a putea beneficia de acest drept, trebuie, pe de o parte, ca persoana interesată să fie o persoană impozabilă în sensul

respectivei directive si, pe de alta parte, ca bunurile sau serviciile invocate pentru a justifica dreptul menționat sa fie utilizate în aval de către persoana impozabila in scopul operațiunilor taxabile ale acesteia si ca, în amonte, aceste bunuri sa fie livrate sau aceste servicii sa fie prestate de o alta persoana impozabila ”(a se vedea în acest sens Hotararea Centralan Property, C-63/04, punctul 52, Hotararea Toth, C-324/11, punctul 26, si Hotararea Bonik, C-285/11, punctul 29, precum și Ordonanța Jagiello, C-33/13, punctul 27)

Astfel, s-a constatat faptul că, și **condiția de fond este îndeplinita**, deoarece X SA este o persoana impozabilă în sensul respectivei directive si, pe de altă parte, bunurile sau serviciile invocate pentru a justifica dreptul de deducere au fost utilizate în aval de către persoana impozabilă în scopul operațiunilor taxabile ale acesteia.

Prin urmare odată îndeplinite toate condițiile de formă și fond impuse de lege, în lipsa dovedirii de către autoritatea fiscală, în baza unor elemente obiective, a faptului că persoana impozabilă, știa, sau ar fi trebuit să știe, că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă comisă de emitentul facturii sau de un alt operator din amonte, acordarea dreptului de deducere a TVA nu mai poate fi refuzată.

Coroborând jurisprudența CJUE cu faptul că aspectele privind realitatea achizițiilor X SA de la de la societățile X SRL, respective X SRL, X SRL, X SRL, X SRL , au fost tranșate de organele de urmărire penală, respectiv de catre instanta penala in cauza dosarului nr .000/2019, conform celor descrise in cuprinsul prezentei, iar organele de inspecție fiscală, urmare solicitării conținută în adresa nr.000/2020 a DGRFP Timișoara, s-au pronunțat în sensul că: *s-a constatat că există soluții definitive, pe latură penală, referitor la sesizările penale nr.000/2015, nr.000/2015, nr.000/2015 și nr. 000/2015 formulate de Activitatea de inspectie fiscala impotriva firmelor furnizoare de prestari servicii in constructii, în sensul că suspiciunile inspectiei fiscale ca petenta X ar fi stiut sau ar fi putut sa stie ca este implicata in vreo fraudă, nu au fost confirmate de organele de urmarire si cercetare penală potrivit solutiilor penale definitive din Dosar penal nr. 000/2015, Dosar penal nr. 000/2015, respectiv Dosar penal nr. 000/2015, precum si a Sentintei penale nr.000/2019 din Dosar nr 000/2019 al Tribunalului Arad, definitiva conform Deciziei penale nr.000/2019 a Curtii de Apel Timisoara,*

în raport de soluția organelor de urmărire penală, respectiv a instantei penale, prin raspunsul formulat la solicitarea structurii de solutionare a contestatiilor din cadrul DGRFP Timisoara continut de adresa Inspectiei Fiscale din cadrul AJFP Arad nr.000/2021, rezultă că nu i se poate refuza petentei dreptul de deducere al TVA aferent achizițiilor de servicii efectuate de la furnizorii X SRL, X SRL, X SRL, X SRL si X SRL care fac obiectul prezentei contestații, de vreme ce condițiile cerute de art. 146 raportat la art.145 alin.2 si art. 155 din

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt îndeplinite.

Pe cale de consecință, în considerarea dispozițiilor art.1 pct.1-2, art.30 alin.(1) și art.13 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se arată:

“ART. 1 Definiții: În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...)

2. administrarea creanțelor fiscale - oricare din activitățile desfășurate de organele fiscale în legătură cu: (...)

b) declararea, stabilirea, controlul și colectarea creanțelor fiscale; (...),”

“Art.30 Competența materială și teritorială a organului fiscal central

(1) Pentru administrarea creanțelor fiscale și a altor creanțe datorate bugetelor prevăzute la [art.29](#) alin.(1) și (2), competența revine aceluși organ fiscal teritorial din cadrul A.N.A.F., stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F., în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului.”

“ART. 113

Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.”,

și văzând adresa Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad – Inspecția Fiscală, în calitate sa de organ fiscal de exercitare a activității în legătură cu stabilirea și controlul creanțelor fiscale, din cuprinsul completării referatului cu propuneri de soluționare a contestației nr. 000/2021, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 000/2021, respectiv adresa de completare a acesteia nr.000/2021, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. 000/2021,

în conformitate cu prevederile art.279 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

*(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat”, în considerarea principiului general de drept **accessorium sequitur principalem**,*

urmează a fi admisă contestația formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. 000/2015** privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de

inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de AJFP Arad – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.000/2015, pentru capătul de cerere privind suma parțială de 000 lei reprezentând:

- 000 lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- 000 lei - majorari de intarziere aferente;
- 000 lei - penalitati de intarziere,

cu consecința **anulării parțiale a Deciziei de impunere nr. 000/2015** privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, pentru suma parțială de **000 lei**.

Pentru considerentele mai sus prezentate, în temeiul Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, a OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E :

- **Admiterea** contestației formulată de X SA din Arad împotriva **Deciziei de impunere nr. 000/2015** privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de AJFP Arad – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.000/2015, pentru capătul de cerere privind suma parțială de 000 lei reprezentând:

- **000 lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar ;**
- **000 lei - majorari de intarziere;**
- **000 lei - penalitati de intarziere,**

cu consecința **anulării parțiale a Deciziei de impunere nr. 000/2015** privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, pentru suma de 000 lei.

- Prezenta Decizie se comunică la:
  - X din Arad;
  - A.J.F.P. Arad – Inspecție Fiscală, cu aplicarea prevederilor pct.7.6. din OPANAF nr.3741/2015.

DIRECTOR GENERAL,
X